Seminar Report: Ordy

Marc Ortiz Omair Iqbal Víctor González

April 5, 2017

1 Introduction

Aquesta practica consisteix en implementar versions d'un multicast reliable service que suporta diferents ordenacions de missatges.

2 Work done

Els fitxers font es troben a la carpeta codes i les imatges la carpets figures per si no es veuen prou bé.

3 Experiments

3.1 Basic multicast

En la primera implementació bàsica cada vegada que un node rep un missatge, aquest s'entrega a tots els altres nodes un per un, sense cap ordre i sense cap tipus de prioritat.

1. Experiment amb Sleep time molt més gran que Jitter time

Hipòtesis: En aquest cas hi haurà molta menys probabilitat de que en un moment donat un node faci un multicast, el temps de Jitter d'un missatge sigui mes gran que la suma de Sleep+Jitter+execucio del programa del seguent multicast, tot aixó sense tenir en compte les respostes dels altres missatges. Si les tinguéssim en compte augmentaria la probabilitat de desordre FIFO.

Experimentació:

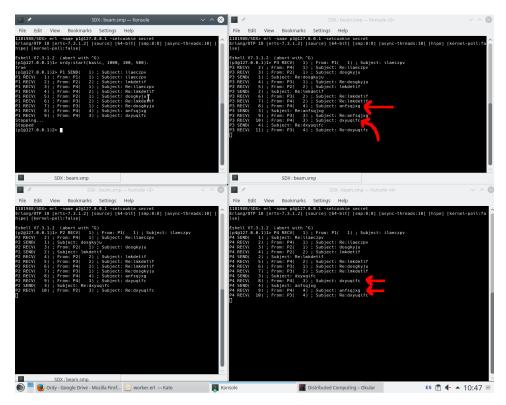

Figure 1: Sleep time = 1000, Jitter time = 100

Conclusions: Com hem dit es mes probable que no es respecti l'ordre FIFO, tot i així en l'experiment s'ha trobat que un cas després d'uns quants multicasts ordenats en que no s'ha respectat l'ordre FIFO (marcat amb vermell en la figure 1). En el node emissor apareix "Recv.." en ordre ja que a ell no se li aplica el Jitter, ens hem de fixar en el node 3 que es troba a la finestra superior dreta. Es node 3 rep abans el missatge "anfsqjxq" que el "dxyuqifc" encara que el node 4 els envia en ordre invers tal i com es pot veure en la finestra inferior dreta.

2. Experiment amb temps de Jitter molt mes gran que temps de Sleep

Hipòtesis: En aquesta cas es bastant probable que no es respecti l'ordre FIFO en l'interval de temps en que es fa multicast. Si anem decrementant l'Sleep time, el conjunt de missatges que intenten ser enviats mentres un esta esperant (en el Jitter) es molt elevat, es facil intuir doncs que com mes gran sigui aquest conjunt mes facil es trobar un missatge que s'envii abans i no respectar l'ordre FIFO.

Experimentació:

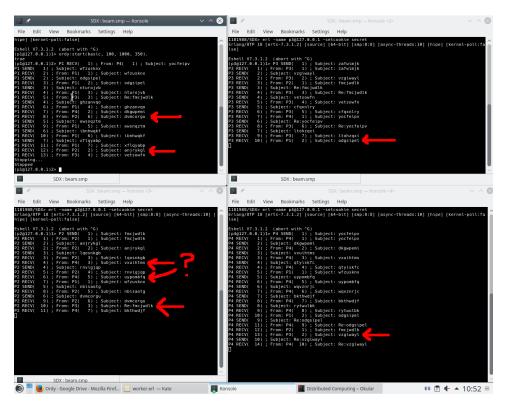

Figure 2: Sleep time = 100, Jitter time = 1000

Conclusions: Podem veure amb la experimentació que s'ha respectat menys l'ordre FIFO en l'enviament de missatges. Les fletxes vermelles ens indiquen desordres que s'han detectat. També cal dir que hi ha missatges que encara no han arribat als emissors degut al elevat temps de Jitter, per aixo podem veure que el node 4 té molt més contingut (ha fet multicast de molts missatges) i els altres en tenen menys perque entre altres coses encara no han arribat tots els missatges del node 4. Gracies a que el node 4 ha efectuat molts multicasts (temps sleep petit) i que el Jitter era elevat hem pogut distinguir fàcilment els desordres.

3.2 Causal order multicast

En la segona versió modificada s'implementa un causal order multicast amb vector clocks on es garanteix que en un node la pregunta (missatge original) sempre arriba abans que la resposta.

1. Experiment amb sleep time molt més gran que jitter time

Hipotesis: amb aquesta versio s'espera que es respecti l'odre FIFO, ja que abans d'enviar un missatge es comproven dues condicions: el missatge que es rep es el seguent que s'espera i que ja s'han rebut tots els missatges anteriors del proces que ha enviat el missatge. I que les respostes no es rebran abans que els missatges originals.

Experimentació:

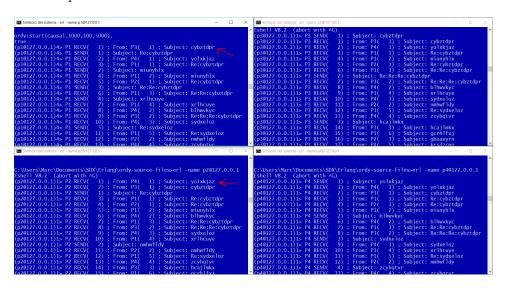

Figure 3: Sleep time = 1000, Jitter time = 100

Conclusions: La primera caracteristica que podem observar es que sí es respecta l'ordre FIFO, cada procés rep els missatges enviats per l'emissor en l'ordre en que ell els ha enviat. Podem veure també que es manté la causalitat veient les respostes als missatges, no hi ha cap resposta abans de la pregunta (missatge original). Finalment podem observar que l'ordre total no es manté. A l'experiment s'ha assenyalat amb una fletxa un posible desordre (tot i que es facilment observable a partir de les primeres 4 instancies).

2. Experiment amb Sleep time molt mes petit que jitter time

Hipotesis: L'augment del jitter time no hauria s'afectar a l'ordre dels missatges sinó que nomes pot provocar un retard mes gran per que els missatges no son entregats fins que els anteriors ja ho han sigut.

Experimentació:

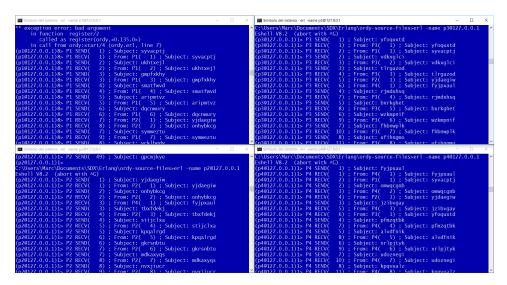

Figure 4: Sleep time = 100, Jitter time = 1000

Conclusions: Com s'ha comentat abans, al contrari del que passava anteriorment l'augment del jitter no provoca un augment del desordre degut a que els vector clocks de cada missatge (timestamp) fan que al arribar el receptor els pugui ordenar i entregar als seguents nodes de manera ordenada. Aquest augment del jitter tal i com s'ha especulat en la hipotesis nomes pot provocar que el delivery dels missatges tarda més degut a que els missatges que arriven no son entregats fins que els anteriors (en temps de vector clock) ja han sigut entregats. Finalment dir que un temps d'Sleep petit provoca molts enviaments com veiem en les figures.

3.3 Total order multicast

En aquesta ultima implementacio l'objectiu es que els missatges no s'enviin en desordre per tant s'implementa un algorisme que s'usa en el ISIS system i que consisteix en sol·licitar propostes de tot els nodes en un grup.

1. Experiment amb sleep time molt més gran que jitter time

Hipotesis: Ni el temps d'Sleep ni el de Jitter haurien de provocar un desordre, els missatges s'entreguen en ordre de nSeq ja que aquests estan ordenats per ordre de minim nSeq en la hold-back queue, donat l'alt temps de sleep s'enviaran pocs missatges.

Experimentacio:

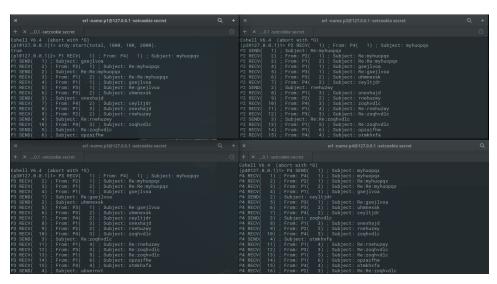

Figure 5: Sleep time = 1000, Jitter time = 100

Conclusions: Es pot observar que tots el processos reben la mateixa sequencia de missatges i no s'observa cap tipus de desordre entre ells.

2. Experiment amb Sleep time mes petit que jitter time

Hipotesis: Igual que en el experiment anterior, tots els processos rebran la mateixa sequencia de missatges.

Demostració:

Conclusions: tots els processos reben la mateixa sequencia de missatges nomes que ara cada proces envia un nombre mes gran de missatges degut al baix temps de Sleep.

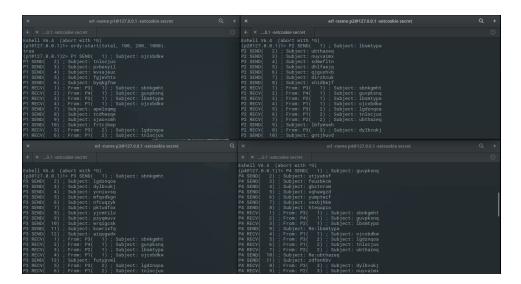

Figure 6: Sleep time = 100, jitter = 200

3. We have a lot of messages in the system. Derive a theoretical quantification of the number of messages needed to deliver a multicast message as a function of the number of workers and check experimentally that your formulation is correct

```
totalMessages(n=n^o \ of \ workers) Basic=1 * send + n * multicast + n * deliver = 2*n + 1 Total=1 * send + n * request + n * proposal + n * agreed + n * deliver = 4*n + 1
```

4 Open questions

4.1 Basic multicast

1. Are the posts displayed in FIFO, causal, and total order? Justify why.

Aquesta primera implementacio de multicast no segueix cap dels tres ordres, Erlang ens garanteix que si un procés envía una secuencia de missatges, es rebran en aquella sequencia als altres nodes. En el nostre modul basic utilitzem la funcio send after() que fa que els missatges s'enviin al cap d'un temps random que depen del parametre jitter, aixo pot provocar que per exemple si el temps d'un worker de contestar o tornar a enviar un missatge multicast es prou petit, pot provocar que el segon multicast del worker hi hagin missatges que s'enviin abans del primer multicast. Es veura en els proxim experiments la influencia dels parametres de Sleep i Jitter en el multicast basic que s'ha donat implementat.

4.2 Causal order multicast

1. Are the posts displayed in FIFO, causal, and total order? Justify why.

L'ordre causal si que es respecta usant els vector clocks, ja hem vist a teoria com els vector clocks ens ajuden a introduir una relacio de happened-before als missatges. Aquest ús dels vector clocks no ens garanteix l'ordre total degut a que per exemple dos missatges enviats al mateix instant (temps de vector clock) no es pot diferenciar quin a anat abans o despres degut a que no tenen relacio de causalitat. El que si ens garanteix l'us de vector clocks es l'ordre FIFO degut a que dos missatges enviars per el mateix proces si que tenen una relacio d'ordre. En aquest algorisme el parametre de Jitter no influix en la perdua d'ordre causal o FIFO gracies als vector clocks i la cua ordenada per mantenir els missatges abans de entregar-los.

4.3 Total order multicast

1. Are the posts displayed in FIFO, causal, and total order? Justify why.

No es compleix l'ordre FIFO per que la posiscio de cada missatge depen del jitter amb que arriba als processos. Els processos no tenen una ordenacio interna dels missatges que envien, a diferencia del que es tenia en la versio causal, on estava implicit en els timestamps de cada missatge.

Tampoc es compleix l'ordre causal, no hem establert cap relacio de

happened-before entre els missatges (com ho poden ser els VC de la versio causal). Tampoc apareix com a efecte colateral de l'utilitzacio del numeros de sequencia tal i com s'explica a continucacio.

Si es repecta l'ordre total ja que tots els processos reben la mateixa sequencia de missatges que es pot demostrar a partir de dues propietats:

- 1) El numero de sequencia (nSeq en endavant) d'un missatge es únic en el sistema i identic en tots el processos. Si un proces ja ha proposat un nSeq ns, els seguents que proposi seran com a minim a a partir de ns+1. Es per asegurar aquest punt que cada proces porta el compte de quin es el maxim nSeq que s'ha proposat fins al moment. A més, com dos procesos poden proposar el mateix nSeq per a dos missatges diferents, s'afegeix l'identificador del proces en els nSeq de manera que cada parell de nSeq es unic en el sistema. Com que un proces no proposara el mateix nSeq dos cops, llavors tenim unicitat en els nSeq. La segona part, que el nSeq d'un missatge és idèntic en tots els processos, és deriva del missatge d'agreement que el emissor envia a tots els processos, comunicant el nSeq acordat.
- 2) Els missatges s'entregen en ordre de nSeq. Aquesta propietat es compleix per la manera en que s"ordena la hold-back queue. Si un missatge m1 amb nseq a1 acordat precedeix un altre missatge m2, llavors:
- a) si m2 te un nSeq acordat a2, llavors a1 <a2 per l'ordenacio de la
- b) Si m2 no te un nSeq acordat, llavors te un nSeq proposat p2 tal que a1 <p2. Per la manera com decidim el nSeq acordat (maxim dels proposats) sabem que m2 pendra un nSeq a2 >= p2 i per tant, a1 <a2. La cua nomes es pot buidar treient el primer element si aquest te un nSeq acordat. Com els missatges estan ordenats en ordre de minin nSeq prospectiu, llavors els missatges s'entreguen en ordre de nSeq.

5 Personal opinion

Aquest lab ens ha ajudat ha comprendre millor els conceptes estudiats a teoria aixi com entendre com funciona un dels protocols amb mes exit avui en dia.